

له گهڵ ئەومشدا که ئەم بابەتە فولکلۆرییە بە بلاو دمهکینهوه؛ کهچی نینه و مکو لیژنه وای بو دمچین که زیاتر لهوه دمچنی له فولکلۆری گهلانی ترموه وهرگیرایی؛ بهلام بههر حال تام و بویهکی کوردمواری یانهی و بههر خراوه، نیتر نووسهر زیاتر لهم روومه بهرپرسیاره.

لیژنه‌ی فولکلور

سەلیمی چهوهه‌ری

ئەحمەد شادێ

بهرامبه‌ری دانیشتیبوو تاچه قسێک چی به نه‌یدمکرد: .. دهستی به‌گیرانه‌وه کرد

ژیان و به‌سه‌رهاتی سەلیمی چهوهه‌ری

سەلیمی چهوهه‌ری .. کۆری بازرگانیکێ هینجگار دهوله‌مەند ده‌بیت. ژیانیکێ زۆر خوش و به‌خته‌وه‌ریان ده‌برده‌ سه‌ر: باوکی هه‌ببوو نه‌یبوو نه‌و تاچه کۆره‌ی شک ده‌برد، به‌ نه‌ند از مه‌یک خوشی ده‌ویست هه‌چ سه‌نۆری نه‌بوو: چی کردباو چی نه‌کردبا له‌ دلی نه‌ده‌دا: له‌ دلێشه‌وه‌ نارمه‌حت بوو، تا رۆژیکیان بانگی کردو گوتی: رۆله‌ شیرینه‌که‌م سەلیم. جگه‌ له‌ خوا که‌سی دیکه‌ شک نابەم: ده‌ست به‌م سامان و پارمه‌دا بگره‌، چی دیکه‌ بۆ براده‌رو بۆ رابواردن و، ئەم لاوادا به‌ به‌لاش سه‌رفمه‌که‌: نه‌گه‌ر ده‌تزانێ چۆنم په‌یدا کردوه‌و، گه‌یشته‌وه‌ته‌ نه‌و رۆژه: به‌زمیه‌کت په‌یدا ده‌هاته‌وه‌: .. وریای خۆت به‌و، نه‌وانه‌ براده‌ری گیانی به‌گیانیت نین براده‌ری سه‌ر سه‌رفه‌و خواتانن .. سەلیم کالته‌ی به‌ قسه‌کانی بابی ده‌هات: هه‌رزوو گوتی رایه‌لیه‌کانی به‌رچوه‌و، دوای خستن: باوکی که‌زانی سه‌رزهنشستی کردنی کۆرپه‌کی: بێ که‌لکه‌ رۆژیکێ دیکه‌ بانگی کردوه‌و گوتی: کۆرم

هه‌بوو نه‌بوو، ده‌گه‌ر نه‌وه‌ پاشایه‌کی زۆر داد به‌روه‌رو ژیه‌و دانا هه‌بووه‌، له‌ شاریکی فه‌رمان ره‌وایی کردوه‌وه‌، خه‌لکی ئەم شاره‌ پاشایان زۆر خوش و یه‌ستوه‌وه‌ گوتی رایه‌لیان کردوه‌وه‌: کت وهر شه‌ویک له‌ شه‌وانی شه‌یت بووه‌: به‌وه‌زیرو هه‌که‌یمان خه‌ریکی بوون هه‌چ چاره‌سه‌ریکی نه‌وتۆیان بۆ نه‌کراوه‌ یه‌که‌ک له‌ هه‌که‌مه‌کان زۆر ژیه‌و نه‌سه‌تیه‌ناس بووه‌، رۆی له‌ وه‌زیران و راونیژکه‌ران کردوو. گوتی: نه‌خۆشی و شه‌یتی پاشا ته‌نها یه‌ک چاره‌سه‌ری هه‌یه‌و به‌س: .. ده‌بیت بگه‌رین له‌ پیاویکی داناو چیه‌وه‌ی چیه‌وه‌کی بۆ پاشا بگه‌ریته‌وه‌وه‌، چاره‌سه‌ری ده‌ردو نه‌خۆشیه‌که‌ی بکات: .. وه‌زیران فه‌رمانیان ده‌مکرد به‌یاساوه‌ و خه‌لکی شاره‌، که‌ جار به‌دنه‌ و بگه‌رین، له‌ پیاویکی ئاوا زاناو دوتیا دیته‌: سەلیمی چهوهه‌ری له‌و شاره‌دا ژیانێ ده‌برده‌ سه‌رو، به‌ریاری داو خۆی هه‌لبژارد به‌م کاره‌ سه‌خته‌: .. له‌ کۆشکی پاشا جینگایان بۆ ده‌ست نیشان کردو، هۆده‌ی پاشایان نیشان دا، .. سەلیمی چهوهه‌ری له‌ یه‌که‌م شه‌وا ده‌ستی په‌یکرد .. رۆی له‌ پاشا کردو گوتی: پاشای به‌ریزم نه‌و چیه‌وه‌کانه‌ی که‌ بۆت ده‌گه‌ر نه‌وه‌ هه‌موویان به‌سه‌ره‌ات و سه‌رگۆزشته‌ی خۆم که‌ به‌سه‌رما هاتوو: پاشا به‌بێ ده‌نگی

گویم لیبگره: دزمانم قسه و ناموزگاریه کانی من له گوی ناگری؛
 سلام دونیایه مردن کس ناناسی: نه گهر مردم وهسیه تم نهویه:
 نو سامان و داراییه و ابروات چهند سالیك له بنی دینی و
 هزار دهبی، یادگاریکم له فلانه هۆده بو به جی هیشتوی و
 شاردومه تهوه، هر کاتی نانی خواردنت برا، به پهله خوی
 گه به نو، دهری بینه و له کاتی تنگانه فریات دمکویت: بهس
 مبرری نه گهی.

سلیمی جهوه ری.. کوره لویکی به چهرگ و نه ترس و پالنه وان
 بو، کس نه بو له م شاره دا شان له شانی بدات له نازایه تی و
 سوارچاکیدا: پیش نهوهی باوکی بمری ژنی بو هینا: سالیك
 تیور نه سوپایه و بابی مرد.. سلیمی ریگای هیندهی دیکه بو
 خوش کرا: به راست و به چپ له سامان و ماله که وهر بو،
 شهوانه به دهیان برادهری داوت دمکردو، دمکوتنه به زم و
 کۆری شهاب خواردنهوه:.. هاوریی کانی به زمانی لوس له
 خشته یان بردبو، نیی له سر نه دمکرد، بو له دوای بوژ
 سامانی باوکی به ره کهم بوونه دهات. تا وای لیهات، هیچ
 پاره پولیکی نه وتوی نهما، خیزانه کهی همسو شهویك
 قسه کانی باوکی وهر بهرگویدا ددایه وه، چ کله کیکی نه بوو:
 ورده ورده برادهر و هاوریی به گیانی به گیانی کانی لی
 دمه کینه وه: ناچار بوو خانوو بهرکهی بفروشیت: نهویشی له بن
 هینا، روت وقوت مایه وه: کاتیک وهسیه تی بابی بیرکه و تهوه، که
 نانی شهوی نه بوو بیخوات: په نای بو هر برادهر و دوستیکی
 دمبرد، خویان لیدم دزیه وه، وک قهت نه یاندیبی و نه یان ناسیبی:
 بهسکی برسی بو نه و خانوو هی چوو که فروشتبوی، نه و شوین
 و هۆدمیهی دوزیه وه، یادگارکهی باوکی له ژیر زمین دهرهینا:
 له نیو سندوقیکی زه لامدا بوو نوسراوکی بو به جی هیشتبوو
 خویندیه وه [کۆری شیرینم سلیم: تاقانه کهم. هر زوو
 دهمزانی تووشی نه و بوژه رهش و نه هاتیه تی، قسه کانی
 منت هشت گوی خستوون: نه و سامان و پولهی که کۆم
 کردبووه، توش دهرخواردی ناکس به چانت ددان، بهم
 کورتانی همبالیهم پهیدا کردبوون: پاشان بووم به بازگان،
 توش سل مکه وه، کورتانی باوکی خوت له شان بکه، سر
 له نوی تیرا بچوو، کس نه که فریات بکهوی، نانت نه پیدا هر

نه کورتانهیه!!]

سلیم.. دهستی کرد به گریان و به فرمیسک هه لپشتن: بهرگی
 برسی شهوگاری برده سر، ژنه کهشی دلخوشی ددایه وه، که بو
 بهیانی کورتانه که له شان بکات، بوژیان لیبوو، سلیم نهی
 نهنگی و شوریهی بوو همبالی بکات: چهند شهوی به بی نان و
 ناوی ژیانان برده سر، ته نانت دوستی هاوریی به کی به لایدا
 نه هاتن:.. نینجا بیری کردوهو، برسیه تی تینی بو هینا،
 به شهروه کورتانه کهی له شان کردو به ره بازارپی شارمل نا:
 .. خه لکی نیشیان نهی نه دمکرد، باوهریان نه دمکرد که سلیمی
 جهوه ری بوته همبال: نه و بوژمش به دست به تانی گه رایه وه،
 بو بوژی ناینده قوئی مهرانه ی لیه لکردو، بوخوی به ربینگی
 به خه لک دمکرت که کاری پیکه ن: کام بار قورس با: تاوی
 ددایه، له کۆلی دهن، نه گهر همباله کانی دی باریان به چوار
 په ناباد هه لگرتبا نه و به دوو په ناباد باری دمکرد.. ورده ورده
 خه لک نیی پیکردو، خوی ناساند که همبالیکی نازارو
 له خوبروو هرزان چی به.. گوزهرانی ماله وهی چاک کردو،
 خواردنکی به تامی له ناره قه ی نیو چهوانه ره دمچیزت شهوانه
 خهویکی بی گهردی لیدم کهوت بریاری دا هرگیز له گه ل نه و
 برادهر و دوستانه هاتوو و هلس و کهوت نه کا. [پاشا لیه دا
 له خوشیان دست به پیکه نین دمکا.] که کورتانه کهی له شان
 دمکردوه ماچی دمکردو، ناموزگاریه کانی باوکی بیر
 دمکه و تهوه، نهوسا بوئی دهرکهوت باوکی چهند دلسوزو
 به ره روش بووه بوئی.. دوای ماوهیک که باری ماله وهی چاک
 بوو هندی پاره ی دانراوی بو بوژی رهش دانابوو: کورتانه کهی
 به کۆل دادایه وه، به بهر دمی مانی پاشادا رمت بوو، دیتی
 کاروانیک به باره وه چهند فیلیك پینشهنگی سرکاروان، وا له
 قوپو لیه دا چه قیون و بوچوون چهند پالنه وان خریکیانن، که
 دهریان بینه وه له نیو قوراوه دا دهربازیان بکن، هیچیان نهی
 له گه ل نه کرا: سلیمی جهوه ری خوی نهی ناگریو، له خوی
 رادهبینی به کسه ر پر دداته گوی فیله کان و به باره وه
 بزگاریان دمکا، له قوراوه که و کاروان دست به رویشتن
 دمکاته وه... پالنه وان و سوارچاکان و خه لکی شار سرریان
 دسورمی له هینو نازایه تی نه م کابرایه، نهویش فیلیك به باره وه

هله د مگرتی دهماری پشته نازاری بی د مگا، به لادا د مگوتی و دو سوار هله د مگرتن و دهیبه نه ره ماله که ی خوی، تا سالیگ له سره گازمرای پشته راد مگش و، هیچ نیشیکی نهوتوی بی ناکرتی نه و پارهی ی کوی کرد بووه له تنگانه فریای گوت: [پاشا له تاو سلیمی جهوهری دست دمکا به گریان] که پشته چاک بووه سلیمی جهوهری بریار دمدات نه و شاره به جی بهیل و، بجته شاریکی دی، ژنه که شی به جی هینشت و، خانوبه ره یه کی که لاهوی بو سازد ابو، هندی په نابادیشی بو به جی هینشت و لئید او رویی...

- ۲ -

دنیوی رهش

کاتیک سلیمی جهوهری له و شاره سهری خوی هله گرت، چند شوو چند روژ به دشت و بان و شاخاندا رویشت. ومختی نیوهر وژیک توشی شوانکارمیک دمی و، میگله مریکی مول کرد بوون. سلیمی جهوهری له دوروهو دستی هله بری و گوتی: هوی کاکي شوان به دولت بی: شوانه که ش به خپر هانتی کرده و.

نهوجا سلیم داوای لیکرد که له تکه نانی پینخوریکی بداتی: زوری بری بوو شوانه به پرویه کی خوشه وه فرموی لیکرد: یه کسر چوو دستی به مهر دوشین کرد، قاپه شیرینی بو هیناو چارمه نانیکیشی بو له بردهم دانا، پینش نهوهی نان و شیرمه بخوات شوانه خور بریده و: .. یه کیک له مهرکان خوی د مگه پینت و به سلیم دلپت: کوره نه که ی دمخپت بم: نه و شیرهی نه خوینته و، دنا وکو نیمه دهیته مهر نه ره شوان نیه، دنیوی رهش خوی وا گوریوه، نیمه مروپین و به نی نادهمین جادوی لیکردوین و بهم فیله هلی خه لاتاندوین: شوانه به ناگا دینته و، سلیمی جهوهریش قاپه شیرمه دمریژیت و، ناپخواته ره نینجا شوانه بی دلپت: کاکي ریپوار شیرمه خوش بوو، با قاپیکی دیت: بو بدوشم، نهویش دلپت: نا کاکي شوان لیت مهنوم ترم خوارد... شوانه شکی لیدمکاو داوای لیدمکا که شویش میوانداری بکات: سلیم که بهم نه هینتی په ی زانی بریاری دا نه م مه به سته زمانه رزگار بکا له دستی دنیوی رهش، شو له گه لی چوه، ملیان به غاریکی عاسیوه نا:.

که تاریکی به سرده اجات مهرکان دهمنه وه به به نی نادهم و، شوانهش بوو به دنیویکی زه لاج و رهش: هرچی کسی هه بوو له ناغه لی دمکردن و، دمرگای لی پیوه دمدان، تاو نا تاوی بیونه وه مهر و، وه باعه باعی خستن: نینجا روی له سلیم کرد، ها ریپوار شیرمه که خوارد، دیاره تو فیله بازو پاله وانی: دمرت له گیانم نیستا خوت دهیینه وه سلیمی جهوهری له نیو نه م غارو نه شکه و ته هفسوناویه تینی بو هات و، رهنکی هله لیزرکا، دمرگای له سر داخرابوو، دمر باز بوونی بو نه دمکرا [پاشا له تاوان دستی کرد به گریان]: به فیله و به ناقلا نه خوی که یانده مهرکان، مریکی دی بانگی کرد و گوتی: کاکي غریبه نه که ی نان و شیرو گوشت بخوی له گه ل کوره وک نیمه تی به سرده ی پاش تاویکی دی ناگر دمکاته و، گوشت دهریژینت و، شراب دمخواته و: بهو شیشه گوشتانه چاری کویر نه که ی نامریت، هرکه خوی لیکوت شیشه کان سوور بکه و، مردانه له چاوانی رو بکه دهر و بکه پرووه لای: دنیوی رهش مریکی کرد بووه قاوم و به برژاوی دهیخوارد، سلیمی جهوهری به فرت و فیله دستی کرد به خواردن له گه لیا: نه دهریژا بلت ناخوم: دنیوش دهیویست بیکاته مهر و بیاته نیو ناغه له که دنیوی رهش تاو نا تاوی روی تی دمکرد و دمیگوت: نه من هتا نیستا نه م هینشتوه غریب و ریپوار بیزدا رمت بین تا خزمتم نه کردین: زوری بخو، گلهیی له سر خوته: دنیو زور زوری خوارد و که چاری که وتنه خه ووه: لی خهفتا: دهریژانی نوستنی دنیوان وک مروپان نیه، کاتی که خویان لیکوت چاویان بز دهمن، که به ناگاش بوو چاویان دهنوقیت !!، شیشه گوشته کانی به فیله خستن نیو گری ناگرمه و، به رامهر به دنیوکه راومستا: تا شیشه کان سوور بوونه وه به چاکي: ناوی خوی هیناو هه ردو شیشه سوور بوومکانی به دستی گرتن و له چاومکانی رو کردن: چره دوکه لی لیه رز کرد نه وه: دنیو له تاو نازاری دهینا لاند، هینده ی نهدما نه شکه و و غارمه که تیک بروخینی بهم لاد د مخرلا یه وه، تا به سر پشته کوت و گوتی: نه مزانی ریپواریکی له من فیله بازترو، چالاکتری: نه گه ر زووتر کوشتمای نیستا توشی نه م روژه رهش نه دهموم: سلیم گوتی: دنیوی دزیو بگره له دستانم نه مه یه نه جامی کاری خراپه و دز

مروقیایه تی، دمه لگروهو مرگ بنوشه؛ ئینجا مەرکان خوشیان دستیان کرد به باعه باع .. به کیک له مەرکان مواری کرد؛ هزی کاکی پالوان خوینی دیوهکش به سەر نیمه دا بکهو، دهبینهوه مروقی جاران: زووکه فریامان بکهوه! .. سلیم هر به پهله خوینهکهی پزژانده سەر مەرکان، بوونهوه به بنی ئادهمی؛ دستیان له ملی په کتر کردو، زۆر ستایشیان کرد [پاشا له خوشیان قاقا بهی دهکهنی]. سلیمی جهوههری مال تاوی له وان کردو، ئهشکه و ته که یان به چی هیشته و، ئه و به تنیا ملی ریگای گرت بهر! ..

- ۳ -

دۆلپای به حری

سلیمی جهوههری ئهشکهوت و غارمهکی جی هیشته و، روپی بویی چهند رۆژان تا که یه شته سەر چۆم و رووباریکی بی نامان؛ گهرا له شوینیکی بواری که به پهرینهوه، پیاویکی پیری دیت له رۆخ رووبارمهکه دانیشتبوو، سلیم روو له پیاومهکه دهکات و دهلیت: خاله پیره بووا به مملولی دانیشتوو. کابرای پیریش نوزمهکی له بهر مه دیت و، دهلی: برای خۆم پیرم و ناتوانم خۆم له قهره ی ئه م رووباره بدهم، دهرتسم ئاو بمبات. سلیم دهلی: دستت بینه له گه ل خۆم دهرت پهرینهوه. کابرای پیر رازی نابیت. پاشان گوتی: ئه گه ره که کۆلم دهکه ی خیرت دهکاتی و له رووباره دهر بازم بکه ی، سلیمی جهوههری به زمی پیدای دیته وه، له کۆلی دهکات و، به نیو ئاو مه که دا دهروات .. کابرای پیر ههردوو قاچه گانی پیره گیر دهکاو، خۆی توند دهکا: دریشینی تیزی بهی دهی و له بهر پهشتیندی دهری دینی جار به جار دریشه که ی له مل دهرمنیت: ئه ویش رادهوستی و، به کابرا دهلیت: خالی خۆم من چاکه له گه لدا کردوو ی، له کۆلم کردوو ی، بو ئه و سوژنه تیزم له مل دهرمنی: ئه وه چاکه م دهمه تبه وه: کابرا دهنگ ناکاو ههستی له خۆی دهری له نیوه ی رووبارمهکه دووباره دریشه که ی به بی به زمیانه له مل دهرمنیته وه: سلیمی جهوههری نازاری بهی دهکا: رووی تی دهکاته وه دهلیت: خاله له بهر خواو ئه رکینی مروقانه نه بی

فریت دهمه نیو ئه و رووباره ی بو بخنکی ی، ئاو بتبات واز بینه کابرا قاقا بهی بهی دهکهنی و دهلیت: قوربت به سەر بهی ئادم، توشی دهری خۆت هاتوی، من دۆلپای به حریم: دهر فیرم بده ئه گه ره نازای تازه له کۆلی تو نابمه وه .. سلیمی جهوههری که گوئی له م قسانه دهبی رهنگی زهره هه لده گه ری دهبیوست فری ی بدا، کابرا له پهشتی نه دهبوو وه، نه دهکه وته خوار، زۆر خه ریک بوو بهی که لک بوو: دۆلپاش لیک لیک دریشه که ی له ملی دهاو، خویناو به گهردن و سه رشانیدا دههاته خوار، هه ره ئه و به رو ئه و بهری رووبارمهکی بهی دهر کرد له تاو نازارو ژانی سه رو ملی، فرمیسکی دا دهباراندن. [پاشا دهستی به گریانیکی به کۆل کرد.] دوو سال دۆلپای له کۆل نه بووه، دهینا لاند له تاوی نازارمهکی دۆلپاش دهرمانیکی بهیوو، که برینهکان زۆر سهخت دهبوون، دهرمانی دهر کردو چاکی دهر کرده وه، پاشان وهک خۆی لیده کرده وه: به سلیمی گویت: بمبه بو سەر ئه و کانیاوه ی که له نزیکی باخه که مدایه، لاق هه لینه تینومه دها برینه کۆنه کانت دهمکولینه وه .. ئه ویش له تاو نازارو ژان و، کۆلی سه ر شانی، به پهله بریدیه سه ر کانیاومه که: کاتی ناوی خوارده وه، چهند دریشه یه کی له مل را کرده وه، به کۆلی سلیمه وه خهوی لیکهوت: دوو سالان ئه م نازاره ی چیشته، ئه و خهوی لینه دهکهوت، دۆلپای هه ره به پهشته وه بوو، کاتیک دهنگیکی بیست .. دوو تهیری به کۆلانه هاتنه سه ر ئه و داره ی که له سه ر کانیاومه که بوون: به کیان دهیگوت ئای بو سلیمی جهوههری توشی رۆژگار یکی سهخت بووه، ئهوی دیکهش دهیگوت: خه یف بو ئه م پیاوه نازاو قاره مانه، دها چاره سه ر یکی بو بکه ین: ههردوو بالنده که رویان له سلیم کردو گوتیان: به ک چاره هه یه دۆلپای به حری له نیو بهیته و سلیم رزگاری بیته .. ههستیته بهیته نیو باخه که ی و کوله که یه کی گه و ره لیکاته وه بیات پیری کا له ترش و خۆی تفتی و تالیو بیخاته ژیر زهبل و سه ران گوئیکی، بو ماوه ی چهند رۆژان ئی که ریت تا دهرزیت و دهرشیت ئینجا دهری بینو، به دۆلپای به حری بلیت، ئه من زۆرم برسیه و که یفم به خوار دهنیکی زۆر خوش دی، داوای لیکه نه داتای، تا به زۆر ئی دهستینو، دهیداتای: که خوار دهنه که ی خوار د، ئه و

قرش و سونیریه قورگی دمبریتو، داوای لیدمکا بیباتهوه سر کانیاوو ناوی، نهویش نهگر جوامیرو قارمان بی خورابگریو بهرگی دریشهکانی بگریت و دوری بختهوه له ناوو، بهرو بیابان ووشکارویهک ههنگاو بنیت: تا دولها وای لیدیت له تینوان بهلادا دیت و، له کۆلی دهمبتهوه سهلیمی جهوهری که گوی ی له م وت وویژه بوودلی خوش بوو، دولهاش ومخه بهر هات: . نینجا چوو بو نیو باخ و کوله که یه کی باشی لیکردموه، به دولهای دهگوت: نه من خواردنیکی به تام بو خوم دروست دمکم، دولهاش له کۆلی کرابوو، چ غم و ژانیکی نه بوو هئیمکنی، جارچارمش سوژنه که ی له مل دهمزاندوه، دوو بالندمکان چیمان پیگوتبوو، وایکرد، تا روزی خوی هات و، داوای له دولها کرد که رینگای بدات و خوارده خوشه که ی به تنیا بخوات، دولها که زانی بهشی نادات به زور لی ستاندو دریشه یه کیشی تیوه راکرد، خوارده که ی به تنیا خوارد.. کاتی له خوارده که ی بووه زارو قورگی بری، شیت بوو، داوای لیکرد بیباته سر کانیاویک، سهلیمی جهوه ریش بهرو وشکانی مل دمن، هه چه نده دریشه ی زوری بهردمکوت و، نازارو ژانی هئیمگیشته، خوی راکرت: بهرو هه ورزو بیابانا مل دمن، تا دولها په کی کهوت و بهلادا هات نینجا رووی تیکردو گوتی: قورمساخ نه مه یه نهجامی کاری نامردی و زورداریت من چاکم له گه لدا کردی: ده بخنکی له تینوان.. سهلیمی جهوهری له خوشیان گه رایه وه سر کانیاومکه وه تیر ناوی خوارده وه. [پاشا له خوشیان دمستی به پیکه نین کرد.] نینجا نه م باخ و شوینه وارمش به جی هیشته.

- ۴ -

میوان خانه

نهو رویشته ی رویشته، تاگه یشته شارو ناوهدانیهک، له م شارهدا زور گه را که س رای نهگرت.. سهری سورما پرسپاری کرد له په کیك له ماله کان.

نهوانیش پیمان گوت: فرمانی پاشایه، میوان خانه ی بو غریب و ناواران دروست کردوهو خزمه تیان دمکن.. سهلیمی

جهوهری میوان خانه ی دوزیه وه رووی تیکرد.

کابرایه کی مجبوری خزمه تی دمکردن و، به خیرهاتنیکی گه رمی لیکردو، جینگایه کی تایبه تی بو دانا، له گه ل مال و منداله که ی خوی، خواردنی ده دایه، دهمینواند.

سهلیمی جهوهری له سهر ههست دمخهوت، شهویکیان کابرای مجبوری دیت کیردیکی زل و تیزی بهدسته وه بوو، پری دایه میوانیک، که غه رپیه و رپیوار بوو، دم و لوتی گرت و، بردی به ده، به سیله ی چاو ته ماشای کردو، خوی لیکرت.

دیتی له دهموه سهری دمبریو، گۆشته که ی چاک دمکاو، دهیکاته خواردنی میوان و غه ربیان به هیواشی هاته وه جینگای خوی بو سبه ی شه و له ترسان نه ویرا بنویت، پیتی نهنگی بوو بروات و رابکات دمیویست نه و خه لکه هه ژارو رپیوارانه ی رزگار، بکات: وای لیهات نوره ی گه یشتبو سهر، نیوشه وه له جینگایه کی خوی رویشته و کوری مجبوری خسته جینگایه کی: کابرای سه ربه پیدابوو، به بی نه وه ی ته ماشای بکا، به روز هه لی دمنان.

کورمه که ی خوی بردو، سهری بری.. سهرمانیشی دمخسته نیو تورمکیک و له تاقه یه کی به لاهه دهمشارده وه، تا زور دهمبون و، له دوری شار هشاری وهدان بو سبه ی سهلیمی جهوهری که کارمه که ی به ته وای شارمه زابوو شوین تاقه که ی پیزانی، خوی گه یانده پاشای شار، بو خوی نانی نه و میوانخانه ی نه دمخوارد که کابرای مجبور کوری خوی سه ربیرو، گۆشته که ی چاک دمکردو بیداته رپیوارو غه ربیان [زور گریا پاشا]. سهلیمی جهوهری هه رچۆنی بی خوی گه یانده دیوه - خانی پاشاو گوتی: گه وره م پاشا نه مزانیوه له م شاره بو میوانخانه دروست کراوه: دیاره نیوه فیرن سهری زه لامان سه ربیرن و، گۆشته که شی بکه نه خوراک میوانان: نه ومیه ریزو پیامتی پاشا که گوی له وقسانه بوو، زور نیگه ران بوو رووی له سه لیم کرد: ها کابرای غه ربیه له قسه کانت ناگه م: مه به ستت چییه؟! سهلیمی جهوهری گوتی: قوربان مجبوری میوان خانه، سهری خه لک سهر دمبریو، گۆشته که شی دمه اته میوانه کانی، بو دروو راستی قسه کانم له گه لم وهرن. دوینی شه و نوبه ی من بوو سه رم بپریت، به لام توانیم خوم رزگار بکه م

و کوری مجبورم له جیگا که ی خۆم نواندو، منیش جوومه ته جیگا که ی: ئه ویش به ی نه زانیوو کوری خۆی سه ر بریوو .. پاشا فه رمانی به یاسا و له کانی دهر کرد که له گه ئی بچن! که چوو نه میوان خانه: چی گو تیبوی راست دهر جوو ئینجا به مجبوری گو ت: برۆ له فلانه تاقه ئه و تورمه که سه ر برا وانه بینه بزانه سه ری کوری خوشتیانی تیدا یه یان نا؛ که چوو چه پهلۆکی به سه ر خۆی داداو، دهستی کرد به گریان .. پاشا فه رمانی دهر کرد له داری بدن.

سه لیمی جه وهه ریان خه لات کردو بریاری دا ژنیکی جوانیش بدهنی.

جه وهه ریش به دهست کونه که ی فراوانتر دهر کردو، گله که ی دهر دهدا؛ ژنه که هیزی لیبرابوو له نیو زیندانی چاله که مایه وه مرد، ئه و به خوراگری خۆی، به هه و لدانی و به هوی رنیویه که بزگاری بوو، [پاشا دهستی به پیکه نین کرد] ئه ویش بریاری دا ئه و شارمش به جی بهینێ...

- ۵ -

سه لیمی نسی سه بی

پاش چند شه و روژان، هه ر رویشته، برسپه تی تینی بو هینا، شه وانه به سه ر دارانه وه دهنوست له ترسی درهنده و زینده وهه ری به زهر، دهستی کرد به گه لا خواردن: گه لای دارو باری دمه خوارد، شه ویکیان له سه ر داریکی به رز خۆی مه لاس دابوو، یه ک ره وه مه یمونی ئه پیدای بوون، تا روژ بووه نه ویرا بنویته، مه یمونه کانیسه بوئی ئاده میان کردبوو گه مارویان دابوو، چاوه ری ی بوون که له دارمه که بینه خوار .. سه لیم ناچار بوو هاته خوارو، دهست و لاقیان به ستن و به ته نیا جینیان هیشته. [پاشا دهستی کرده وه به گریان]. مه یمونه کان خه به ریان بو پاشایه که یان برده وه، مه یمونی سه بی پاشای ئه م شاره بوو، که مه یمون بوون و بهس؛ سه لیمی جه وهه ریان هه لگرت و بردیانه ژووری پاشاکه یان مه یمونی سه بی زۆر که یفی خوشبوو، داوای لیکرد که بیخوازی، بیته میردی ئه ویش له بهر مه یمونی سه بی دهه پارایه وه بی کله ک بوو؛ مه یمونی سه بی میرمه که ی مردبوو، پاشایه تی بو وی به جی هیشته بوو .. مه یمونی سه بی هه ره شه ی لیکرد ئه گه نه یهینیت بیکوژیت؛ ئه ویش به ناچار ی بریاری دایه که ده یهینێ! ... شای و زه ماوه ندیان بو گه بران و سه لیمی جه وهه ریان کرده پاشای خو یان؛ به ته نیا له شاری مه یمونان فه رمان ره وایی دهر کرد، چند سالی به م جو ره ژبانی برده سه رو کردو که چیکه له مه یمونی سه بی بوون! .. روژیکیان زۆر بیزارو نارمه حته بوو، نه یه مزانی به چ فیل و ریکایه ک خۆی دهر باز بکا، روبرایکی پان و فراوانی لیبوو له نزیک شارمه که یان، به بو نه ی راوو مه له کردنه وه که له کینکی به ته خته و داران دروست کرد،

[پاشا له خوشیان دهستی کرد به پیکه نین]. ئافه رته که ی گواسته وه وای به باش زانی چند سالی که بمینیته وه؛ به لام له م شاره داب و نه ریتیکی سه پیری تیدا بوو. ئه گه ر له ژن و میرد به کیکیان مرده با، ئه وی دیشیان به زیندوویی له گه ل دمه خست و خواردنی چوار روژیان له گه ل دمه خست. بو به ده بختی سه لیمی جه وهه ری ژنه که ی مرد؛ زۆری نه خایاند له سه ر سه لیمیان داو، نانی چوار روژیان پیدای خسته یانه نیو بیریکه وه! ... [پاشا دهستی کرد به گریان] سه لیم به ته نیا له نیو ئه و زیندانه دا مایه وه، گوئی له دهنگیک بوو، که نزیک بووه، ژنیکی جوانکیلانه بوو، میرمه که ی کردبوو ئه ویشیان خسته بو نیو ئه و چاله زیندانیه .. سه لیمی جه وهه ری خواردنه که ی له گه ل بهش کردو بریاری دا ئه گه ر بزگاریان بیت بیهینیت؛ خواردنه که یان لیبیرا، سه لیم تینی بو هاته شه و به سه ر داهاته له برسان و له ترسی مردن که دهر باز بوونی بو نه دمه کرا تینی بو هاته؛ نیوه شه و گوئی راگرت دهنکه دهنگیک و قرچه قرچ و خشه خشی دی گوئی هه لخرست و به ره و دهنکه که به چنگه رنی رویشته که چاوی پیکه وت رنیویه و گوشتی مروغه مردمه کان دمه خوا، پری دایه و کلکی گرت. ژنه که ده یگوت: سه لیم گیان به ری نه ده ی گوشته که ی به شی سی روژ دمه کاو ده یخوین. ئه ویش گوئی: نا، ئه و رنیویه به ئه گه ر بزگاریان بکا، چون گوشته که ی دمه خوین، وه ره دهست به پشته نیدی منه وه بگه ره، تا دهمانه یهینته دهر .. رنیویه که له تاو نازاری خۆی به هه مان کون رویشته وه، سه لیمی

هموو پوژنی راوی دمکرد، تا به ته‌واوی شارمزاو کارامه بوو، نه‌وجا سواری کله‌که‌که بووو به‌یه‌کجاری تی‌ی ته‌قاندو رای کرد؛ مه‌یمونه‌کان به‌غاردان هه‌والیان بو مه‌یمونی سه‌ی برد، که سه‌لیمی جه‌وه‌ری رای کردووه. نه‌ویش به‌ په‌له ده‌ستی کوپو کچه‌که‌ی گرت و هاته‌ روخی پوو بارمه‌که؛ په‌نگ و پوخساری کچ و من‌داله‌که له سه‌روه‌یان وه‌ک نادمی و ابوون له‌خواروهه شپا مه‌یمون بوون.. مه‌یمونی سه‌ی هاواری دمکردو ده‌یگوت: سه‌لیمی جه‌وه‌ری بگه‌ریوه دهنه‌که‌که به‌ ناویدادا دیلم! نه‌ویش له‌و به‌ریرا ده‌یگوت: پیندا بیله‌ کچی خوت‌ نی‌یه.. مه‌یمونی سه‌ی کچه‌که‌ی به‌ ناودا داهینشت، پاشان روی تیکردوهه؛ سه‌لیمی جه‌وه‌ری کوپمه‌که‌که پیندا دیلم نه‌که‌ر نه‌که‌رییه‌وه، سه‌لیمیش ده‌یگوت: به‌ نارهنوی خوت بکه‌ کوپو خوته.. مه‌یمونی سه‌ی کوپمه‌که‌کی پیندا هینشت؛ سه‌لیمی جه‌وه‌ری خوا خوای بوو بزگاری بین هه‌ر نه‌که‌رایه‌وه [پاشا له خوشیان ده‌ستی کرد به‌ پیکه‌نین]. نه‌وجا بریاری دا نه‌و شوینه‌وارمش به‌جی به‌یلن.

- ۶ -

په‌ری به‌خواری

سه‌لیمی جه‌وه‌ری شاری مه‌یمونانی به‌جی هینشت و، به‌نه‌شارمزاوی روی کرده شوینتیکی دی. تا گه‌یشته شاریکی گه‌روهو، له‌ ده‌روازه‌ی شار ناوابوو ده‌ستی به‌گه‌ران کرد دیتی چوئل و هوئل روح له‌به‌ریکی تیدا نی‌یه. چه‌ند روژ بوو به‌ری داروگه‌لای خواربوون، زود برسی بوو، ده‌نگی هه‌لبیری له‌و مال نه‌و مال که‌سی نه‌دیت و، که‌سیش وه‌لامی نه‌ده‌دایه‌وه.. ته‌واویک سه‌ری سوپه‌سابوو کوچه‌و کوئلان نه‌ما چه‌ند جارێ پیندا نه‌روات؛ له‌په‌ر په‌ره‌ننیک بانگی کرد، له‌خوشیان به‌روه‌ ده‌نگه‌که هه‌نگاوی هه‌له‌پینان، له‌ خانوینکا بوو، نه‌یدمزانێ له‌کوئی قسان دمکا!. په‌ره‌نه‌که سه‌ری ته‌ندورنی هه‌لدایه‌وه‌و گوتی: وهره غه‌ریبه له‌سه‌ره‌خو قسان بکه، چت ده‌وی بو بوکوئی ده‌چی!. سه‌لیمی جه‌وه‌ری به‌واق ورمانه‌وه سه‌یری په‌ره‌نه‌که‌ی کردو گوتی: دایه‌ په‌ره‌ نه‌وه چی دمکه‌ی له‌نیو نه‌و ته‌ندوره‌ی، وهره

ده‌ری پینخوونیکم ده‌یه‌و خیرت ده‌گاتی زورم برسیه. په‌ره‌ن گوتی: کوپو خوم وهره نیو ته‌ندورنی جا به‌سهره‌اتی نه‌م چوله‌وانی نه‌و شارمت بو باس دمکه‌م!. نه‌ویش خوی هاویشته نیو ته‌ندوره‌که‌و؛ له‌ په‌شتیری هه‌ندی خواردنی بو هینا و نینجا په‌نی گوت: کاکێ ریپوار بیکه به‌رای خوا نه‌وه خوارده‌که‌ت خوارو هه‌سته برزو خوت دهر باز بکه دهنه‌ له‌ناو ده‌چی سه‌لیمیش گوتی: په‌ره‌ داینی نه‌سته‌مه بروم تا نه‌هینی نه‌و کاره نه‌زانم و چاره سه‌ری نه‌که‌م. په‌ره‌ن گوتی: کوپه‌ لاره‌ به‌تو چاره‌سه‌ر ناکرێ سه‌دان هاله‌وانی وه‌کو تو وایان گوتوووه نه‌شمان، به‌قه‌سه‌ی دایکی خوت بکه زهره‌ر دمکه‌ی برو، سه‌لیمی جه‌وه‌ری هه‌ر سوور بوو داوای لیکرد باس و خوازی نه‌م شاره‌ی بو بکات، په‌ره‌ن گوتی: کوپم کچی پاشای شینت بووه‌و، گوشتی سه‌گ و پشیلوه به‌نی نادمییان ده‌خوات قه‌ره‌واری له‌م شاره‌ بریوه‌وه، ته‌نه‌ا نه‌من ماوم له‌و شارمیدا، نه‌ویش په‌نی نه‌زانیم که له‌نیو نه‌و ته‌ندوره‌ی دام، دهنه له‌میژبوو ده‌یخواردم، پاش دوو روژی دیکه دیتوه‌وه ناو شارو، نه‌و روچ له‌به‌ره‌ی تیندا ماوه ده‌یخوات.. سه‌لیم گوتی: په‌شت به‌خوا په‌ره‌داینی بوئ دمکوژم. په‌ره‌ن په‌نی‌که‌نی و گوتی: کوپم به‌ده‌ستی به‌تال چ دمکوژی نه‌و چه‌تیوه هارو شینت و هاله‌وانه، مادام هه‌ر به‌قه‌سه‌م ناکه‌ی برو له‌دیومخانی پاشا که‌چوئل و هوئل شمشیریکی باش بیته‌و خوت ناماده بکه، سه‌لیم هه‌ر له‌جی له‌گه‌ل په‌ره‌ن رویشتن و شمشیریکی تیژیان هینا؛ بو روژی چوار شه‌مه‌ی که‌سه‌ره روژی هاتنی بوو کچی پاشای به‌سواری نه‌سه‌پتی په‌ش هات:

ده‌می‌یقاندو به‌کوچه‌و کوئلانی شاردا ده‌سو رایه‌وه پشیلوه سه‌گی ده‌دیت به‌کسه‌ر په‌ری ده‌دایه‌و ده‌یخوارد [پاشا ده‌ستی کرد به‌گریان].

سه‌لیمی جه‌وه‌ری په‌ره‌ داینی له‌نیو ته‌ندوره‌که به‌جی هینشت و، نه‌عه‌رته‌ی لیدا به‌روه‌ی کچی هارو شینت چوو. که‌ کچه‌که دیتی به‌غارو رمبازی هات که‌ببخوات سه‌لیم جوامیرانه به‌که‌م شمشیر له‌ نه‌سه‌ی هینایه‌ خوارو، نه‌یه‌نشت راست بیته‌وه دوو که‌رتی کرد [پاشا له خوشییان ده‌ستی کرد به‌ پیکه‌نین]. نه‌وجا

کرایه‌وه بو لای پیره دایینو، مزگینی دایه که کوشتوو پیه تی...
 خوشیان دهر پیره دهر ووی تیکردو گوئی: جا کوری خوم
 لبی برویو به جیم بیلی دهنی نو شاره‌ی ناوهدان بکهینه‌وه
 نوش بیه به پاشای شار.. سلیمی جه‌وه‌ریش گوئی: پیره دایین
 نمون پیوستم به ژن هینانه‌وه، له‌کوی بیتم؛ شار وا چول و
 هول بی: پیریژن بیکه‌نی و گوئی: کوری خوم مادام نه‌تو نو
 به‌لایه‌ت له‌سه‌ر لابریدن، باشترین کچه پیریم بی شک دیت،
 هر لایقی تویه. نه‌ویش دلخوش بوو نه‌گه‌ر وای پیکوت پیره
 - این دمستی به پیلان و فیل دانانانه‌وه کرد کوریم سلیم له
 به‌حره‌ی که‌نزیکی شارمکه‌مانه هه‌موو روژی جومعان کچی
 پاشای پریان و کچی وه‌زیرمکانی کاتی نیوهرویان دینه‌ بوخ
 به‌حرمکه‌وه که‌منی شایو زماوند دمکن و دمیننه‌وه، پاشان
 - مچنه‌وه نیو به‌حری: به‌لام هینده جوانن و ناسک و نازدارن
 دهنی وریای خوت بی دهنه دهورییه‌وه؛ جا نیستا روژیکی
 ماره بو جومعه‌ی سلیمی جه‌وه‌میری شه‌وو روژی له‌لا
 نهر ویشتن، عاشقی کچی پاشای پیری به‌حری بوو پیرد این
 بریاری‌دا، روژیک پینش هاتنیان چالیک هه‌لکه‌نن و سه‌رمکه‌ی
 داپوشن و بچه‌ ناوی، تا نوکاته‌ی دینه‌دهر له‌به‌حره، زماوند
 دمکن، نه‌ویش پر داته کچی پیری به‌حری، بیکری و
 بیهنیت.. سلیم دلی خوش بوو له‌م شارهدا بمینیته‌وه
 ناوهدانی بکاته‌وه. بو روژی جومعه چیان بریار دابوو وایان
 کرد، له‌نیو چاله‌که‌دا خویان هه‌شاردا، نزیکی نیوهر و
 کچکوله‌یکی نازک و جوان له‌به‌حرمکه‌ هاته دهر، خهریک بوو
 پیل بگری و بوی بچیت، پیره دایین نه‌یده‌هیشته، نه‌وه کچی
 وه‌زیری دسته‌ چهی شای پریان بوو، دوای نو کچی
 وه‌زیری دسته‌ راست هاته دهری نینجا کچی پیری شازن و
 جوان و قه‌شنگ به‌لارو له‌نجه هاته‌دهر.. یه‌که له‌یه‌کتر جوانترو
 ناسکتر بوون، دستیان کرد به‌ زماوندو به‌ شایی. پیره دایین
 روی کرده سلیم و گوئی: کورمکه‌م بتبیینم نه‌وه‌ی
 سه‌رچوپی‌یه‌که‌ی گرتوه کچی شای پریانه وریابه، ده‌ی
 راه‌ره! سلیمی جه‌وه‌ری هیزو تینی تیدا نه‌ما بوو میرخاسانه
 هه‌له‌تی بردو، کچه پیری گرت و باووشی پیدا کردو، بریدی‌وه نیو
 شارو له‌به‌حر دوری خسته‌وه [پاشا دمستی کرد به‌ پیکه‌نین].

ماره‌ی کردو چند سالیکی زیانیکی به‌خته‌وه‌وه خوشی له‌گه‌دا
 برده سه‌ر کورو کچیکی لی په‌یدا بوو، شاریان ناوهدان کرده‌وه
 روژیکیان شازنه‌ پیری بیری دهم چوم و بووباری کرده‌وه،
 داوای له‌ سلیمی جه‌وه‌ری کرد، که‌ بچن و زماوندی ساز
 بکن، نه‌ویش دلی نه‌شکاندو له‌گه‌لی رویشته: دستیان کرد به
 مه‌له‌ کردن، کچه پیری مال ناوایی لیکردو گوئی: سلیمی
 جه‌وه‌ری، خوت ماندوو مه‌که‌وه، له‌بیم بکه‌وه، ژنیکی دی بینه؛
 هینده جوامرو نازاو قارمان بوویت، بویه دلم نه‌هات به‌جیت
 بیلم چند ساله له‌گه‌لتام، نیستاش منی پیری به‌حریم تاسه‌ر
 بو‌تو نابم، به‌خوات دهمسیریم؛ کچی پاشای پریان خوی ون
 کردو، کچ و کورمکانیشی وه‌ک دایکی بیری به‌حریان دمکرد،
 نه‌وانیش خویان به‌به‌حرمکه‌دا کردو مال ناواییان له‌باوکی کرد.
 سلیمی جه‌وه‌ری هینده‌ی ژن و منداله‌که‌ی خوش دهریست،
 هرگیز بیری له‌و روژه نه‌دمکرده‌وه، خهریک بوو شیت بییت،
 له‌تاوان نه‌ویش خوی به‌به‌حرمکه‌دا داداو، نه‌یتوانی مه‌له‌ بکاو
 خوی بزگار بکا، هینده‌ی نه‌ما بخنکیت، کورو کچه‌کانی له‌بنی
 به‌حرمکه‌دا بوی هه‌لکه‌شانه سه‌رو باوکیان بزگار کردو له‌روخ
 به‌حرمکه‌ به‌جی‌یان هیشته گه‌رانه‌وه لای دایکیان [پاشان
 دمستی کرد به‌گریان]. کاتی که‌ به‌هوش خوی هاته‌وه دیتی نه
 کچه پیری نه‌کورو کچی لامون، بریاری‌دا، له‌م شارهدا
 نه‌مینیته‌وه‌وه پروات:.

- ۷ -

که‌وه‌ری شه‌وه‌ چراغ

به‌ برسیایه‌تی و ماندوو بوون، تا تینی هه‌بوو نو شویننه‌وارشی
 به‌جی هیشته‌ پاش چند شه‌وه‌ چند بوژان ریگای که‌وته نیو
 جه‌نگه‌ل و دارستانیکی چرو پر له‌ بوخ دهریایه‌کی پان و
 فراوانا: که‌ شه‌وی به‌سه‌ردا ده‌هات له‌سه‌ر داران هه‌لدنه‌یشت
 و ده‌هوت: شه‌ویک له‌ شه‌وانی له‌نیو نو دارستانه‌دا
 له‌نیو شه‌ویندا شلپ و هوری ناوکه‌ هات، خه‌وی لیزاو
 تماشای خواروه‌ی دمکرد، دیتی وای گایه‌کی زه‌لام خهریکه
 بیته‌دهر، دیتی گه‌وه‌ریکی به‌ده‌مه‌وه‌یه، شه‌وی کردو‌ته بوژ،
 گای به‌حری گه‌وه‌رمکه‌ی له‌نیو دارستانه‌که‌ داناو، دمستی کرد

به له وهرين تا تيربوو پاشان گوهرمکه‌ی دمخسته نيو دهمی و خوی به به‌هرمکه‌دا ددایه‌وه، سه‌لیمی جهوه‌ری سه‌ری سوږما، هنجگار سه‌رمای بوو، به‌گه‌لای داران برسیتتی نه‌دهره‌ویه‌وه تیری نه‌دمخوارد، جان‌وهرو درهنده شهرزهیان کردبوو برینیان له له‌شی خستبوو، له‌سه‌ر دارانیش له‌خوی نه‌مین نه‌بوو، به‌بی خوی دهمایه‌وه [پاشا بوی گریایه‌وه]. که روژ بووه بریاری دا نه‌روات و نه‌وه‌نیش بزانیت. بو‌شوی نایندمش له‌سه‌ر همان دار جینگای خوی خوش کرده‌وه بینی وک شوی پشوو گای به‌حری هاتوه دهره گوهرمکه‌ی به‌دمه‌ویه، زانی که چاوی نابینیت و، له‌به‌ر پوشنایی گوهرمکه دله‌وه‌ریت

عشقی گوهرمکه بوو، بیری کرده‌وه له فیئل و پلانیک، که گوهرمکه‌ی دست بکوی. بو‌روژی داهاتوو، دستتی کرد به شول برین و قه‌رتاله‌یه‌کی چنی و پری کرد له لم و برده سه‌ر دارمکه.. هر له نیواروه نیشکه‌ی لنگرت گای به‌حری هاتوه دهره گوهرمکه له‌بن نه‌و داری دانا که سه‌لیمی جهوه‌ری له‌سه‌ری بوو. له‌هرا گایه‌که که‌می دور که‌وتبووه، نه‌ریش جوامیرانه قه‌رتاله له‌که‌ی هه‌لرشته سه‌ر گوهرمکه‌و دایه‌وشی، دونیا تاریک داهات، گایه‌که تومس چاوه‌کانی به‌شه‌و نه‌یان دمدیت، له‌تاو تاریکی خوی به‌دارو به‌ردا دادهدا ریگای لی‌تیک چوو به‌پتیه‌وه نیو دهریایه‌که؛ خوی به‌هر داریک دادهدا له‌رگه‌وه دای دهمینا سه‌لیمی جهوه‌ری به‌و نه‌نگوسته چاره تینی که‌پشتبوویه، گایه‌که خوی به‌و دهرشی دادا که نه‌و له‌سه‌ری بوو، تاوای لیهات شل و کوت بوو به‌زه‌ویدا که‌وت، مرد:.. تا روژ بووه نه‌ویرا توخنی گایه‌که بکه‌ویت کاتیک دیشو روژ بووه، گایه‌که مردبوو.. نه‌وجا له‌که‌ی له‌سه‌ر لابرده گوهرمکه‌ی دهرمینا، به‌روژ دهره‌وشایه‌وه؛ له‌خوشی نه‌م گوهره بریاری دا بگه‌رینه‌وه بو‌همان شار که‌لی بووه، دهرسا که له‌ریگا توشی شتیک بیت، گوهرمکه‌ی خسته نیو نه‌و کونه برینه‌ی که له‌رانی راستی دابوو، [پاشا دستتی کرد به پیکنین]

★ ★ ★

کوږی دیومخانی پاشا جمعی دهات له‌وه‌زیرو حکیم و پیو ماقولانی شار سه‌لیمی جهوه‌ری به‌حوت شه‌وان پاشای چاک کرده‌وه وک جاران، هه‌لس و که‌وتی دهمکد... سه‌ری حوته شه‌وه پاشا روی له سه‌لیمی جهوه‌ری کردو گوتی: سه‌لیه ئافه‌رین بو‌خوت سه‌رگوزشته‌کانت، به‌راستی دهرسم لیوه‌رگرت و، سوودم لییان دیت؛ به‌لام چون باوه‌ر بکه‌م نه‌م به‌سه‌رهات و ناخوشیانه‌ت وا به‌سه‌ردا هاتوو، کی ده‌لی راستن!.. سه‌لیمی جهوه‌ری به‌پیکه‌نینه‌وه روی تیکردو گوتی: پاشام قسه‌که‌ت راسته، نه‌م به‌سه‌رهاتانه‌ی که به‌سه‌رم هاتوو بو‌هر که‌ستیکیان بگه‌رمه‌وه باوه‌ر ناکات. به‌لام بو‌دروو راستی قسه‌کانم، نه‌و گوه‌ره شه‌وچراغهم هه‌رماوو، له‌نیو رانم دا چه‌شارم داوه.. وای کردو دهری هیناوه‌به‌رده‌می پاشای دانا برینه‌کیان بو‌دویه‌وه دهرمان کرد.. پاشا هنجگار دلی پتخوش بوو، یه‌ک بی له‌به‌ری هه‌ستاو ناو چه‌وانی ماچ کرد، نه‌وجا وه‌زیرو کاربه‌دسته‌کانی ویش ماچیان کرد، بریاریان دا که بیکن به‌وه‌زیری پاشا!

«سه‌رچاوه‌کان»

نه‌م چیرۆکه له باوکم وه‌رگیراوه؛ به‌ناوی فقی رسول محموده ریش. دانیشتی شاری قه‌لادزی، ته‌مه‌نی ۶۲ سال بووه. تاکه میرزای شاری هشدهر بووه، شه‌وانه هه‌میشه کوږی دیومخانی جمعی هاتوو؛ نه‌و کتیبانه‌ی که بو‌خه‌لکی شاری دمخویندنه‌وه، بریتی بوون، له نه‌سکه‌نده‌رنامه‌و، شانامه‌و، گولستان و، بوستان و، سه‌عدی شیرازی، نه‌میر نه‌رسه‌لان و، شیروو، ده‌یان کتیبی دیکه... باوکم له سالی ۱۹۷۸ گیانی هاکی سه‌پاردوه؛ که نه‌م چیرۆکه‌ی بو‌دگه‌رینه‌وه ده‌یکوت: سه‌لیمی جهوه‌ری هاله‌وانیکی کردبووه، له‌و کوردستانه ژیانی بردوته سه‌ر، هه‌ندی که‌س ده‌لین گوايه فارس بووه، به‌لام راستی‌یه‌که‌ی به‌کورد ناسراوه..

تی‌بینی،

له‌ دارشتن و گه‌رانه‌وه‌ی چیرۆکه‌که، دست کاری دسته‌وازمه‌کانی ناوه‌وه‌ی کراوه، چونکه له‌میژ ساله گه‌رانه‌وه‌وه، بو‌خوشی نه‌مابوو، تا به‌ده‌ماوهم بنه‌وسه‌رینه‌وه:.. به‌ده‌یان چیرۆکی دی بو‌به‌جی هه‌شتووم:

